

ASTRO-THEO-LOGIE

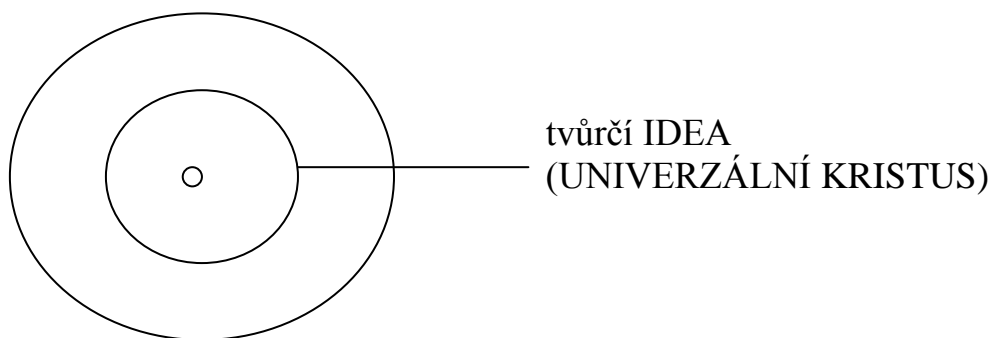
(Astrologie a Bůh)

2.seminář ing. J.Popelky

BŮH A JEHO TVORBA

(Dům techniky, OV-Mar.Hory, 1.11.2003)

„Já Jsem nemůže být pouze ve stavu, kdy je neprojevené. Toto Já Jsem chce tvořit. A první, co Já Jsem udělá (nebo co Bůh udělá), jak to přesně popisuje Nový Zákon, že na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. A skrze toto Slovo všechny věci učiněny jsou a nic není, nic neexistuje, co by nebylo stvořeno tímto Slovem. Čili jinými slovy: **Toto neprojevené Božství (toto Já Jsem) na počátku pojme tuto tvůrčí Ideu:** (menší vnitřní kruh)

a to můžeme nazvat tak, že toto původně neprojevené Božství se projevilo. Můžete říct, že tato první tvůrčí Idea, Která je zodpovědná a je příčinou všeho existujícího, to je vlastně projevené Božství. Já tuto tvůrčí Ideu (Boha v projevu) nazývám Kristem. V minulém semináři jsme si řekli jednu zásadní věc, že tato Idea (byla jenom jednou Ideou, na počátku bylo jedno Slovo) má základní vlastnost. Tato Idea je současně trojjediná. Trojjedinost tvůrčí Ideje – to je axiom: Každé jedno, každá skutečnost je trojjediná od samého počátku. Řekli jsme si, že **trojjedinost této Ideje (tohoto Boha v projevu) spočívá v tom, že je tady Vůle, je tady Láska a je tady Moudrost:**

MOUDROST (BŮH – SYN)

Toto je základní kvalita této tvůrčí Ideje, že má aspekt Vůle, aspekt Lásky, aspekt Moudrosti.

Na různých náboženských konzilech se toto řešilo (podstata trojjedinosti Boha) a stejně k ničemu nedospěli. A tady máte vlastně esenci. Minule jsem již říkal, že Láska, která souvisí s touto Ideou, v křesťanské terminologii, je Bůh-Otec. Moudrost v křesťanské terminologii je Bůh-Syn a Vůle v křesťanské terminologii je Bůh-Duch Svatý. To jsou tři aspekty této Ideje. Tedy vidíte tuto Ideu, toto tvůrčí Slovo, které bylo na počátku a Jeho trojjedinost. Nejmenší kruh vám naznačuje, že toto první tvůrčí Slovo, tato prvotní Idea obsahuje nespočetné množství variací. Takže jinými slovy: Tato původní Idea se začíná štěpit na jednotlivé části. Tento Bůh v projevu se začíná rozdělovat na jednotlivé své části, čili začne vytvářet jakoby podbohy, tedy toto původní projevené Božství se začíná členit na jednotlivá dílčí Božství a každý člověk ve svém nitru (ve svém srdci) obsahuje v podstatě tento kousek tohoto Slova, které bylo na počátku a já jsem toto nazval – osobní Kristus. A říkám vám jednu věc, do té doby než se setkáte se svým osobním Kristem, váš život je nudný, je o ničem, jste „mrtvolý“.

Bůh a Jeho stvoření.

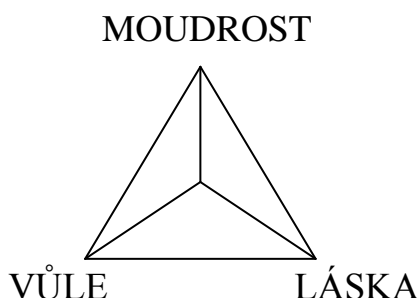
Budeme si to vysvětlovat takovým způsobem, že začneme v podstatě dávat základy zodiaku (zvěrokruhu). To znamená, že to, co chci dnes sdělit a nevím, jestli se mi to podaří, ale hlavně nevím, jestli se mi to podaří sdělit tak, abyste to pochopili, co vám chci říct, ale chci právě tyto základní věci, jako je Bůh a Jeho tvorba, která by se dala opravdu použít takovým způsobem, že bychom si vytvořili úplně nový pohled na zodiak (zvěrokruh) a aby nám zodiak (zvěrokruh) mohl sloužit v podstatě jako nádherná duchovní kniha. Jestliže se někdo zabývá astrologií, tak pochopí, že tak, jak se dnešní astrologie praktikuje, z duchovního hlediska to nemá žádný smysl.

„Lidé mají strašně nevyvinutou schopnost abstraktního uvažování. Skoro všichni jsou takoví materialisté, že tyto myšlenky pak přicházejí do vzduchoprázdna.

My víme, že existuje dvanáct znamení zvěrokruhu. A nemá smysl někomu vykládat hned všech dvanáct kvalit. Protože těchto dvanáct kvalit vzniklo z $3 \times 4 = 12$. Ale my v první řadě si musíme vysvětlit podstatu trojnosti; proč, to jsem již tady vysvětlil, a musíme si vysvětlit podstatu kvaternity (čtvernosti). A to bude náročné. Víte, že i Jung ve své psychologii právě tyto archetypy – trojnost a kvaternitu považoval za velice důležité. Jistě, protože tam je odhalená podstata celého stvoření.

Začneme trojností: V podstatě tuto trojnost jsme si již vysvětlili tím, že geometrickým znázorněním této trojnosti samozřejmě je rovnostranný trojúhelník. Když si v něm nakreslíte nějaký střed a my víme, že tento střed

vždycky symbolizuje naše pravé Já, tak si všimněte, že každý hrot (vrchol) má stejně blízko k tomuto středu. To vám jenom říká, že ta Idea, která byla na počátku, má tři aspekty a všechny tyto tři aspekty jsou stejně důležité, protože všechny tyto tři aspekty mají stejnou vzdálenost k tomuto vnitřnímu středu. Čili vy nemůžete říct, že Boží Láska je důležitější než Boží Moudrost, anebo že Boží Vůle je důležitější než Boží Láska. Všechny tři mají stejnou důležitost. To je esence rovnostranného trojúhelníka. Kdybyste nakreslili rovnoramenný trojúhelník, tak byste mohli říct, že jeden hrot je blíž k Já, k tomuto vnitřnímu Já, a proto má větší důležitost než hrot, který je vzdálenější, takže má menší důležitost, ale tak to není, zde máme rovnostranný trojúhelník. Čili **všechny tyto tři vrcholy mají stejně blízko k tomuto středu:**

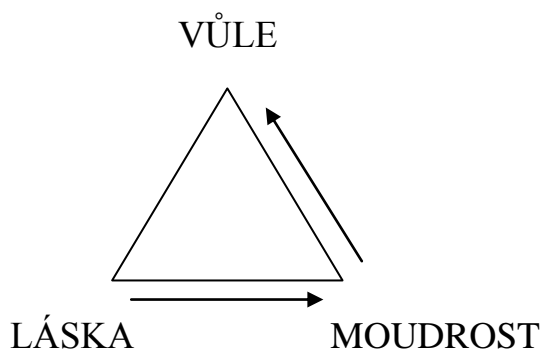

To nám říká, že **všechny tyto tři aspekty (této tvůrčí Ideje) jsou stejně důležité – Vůle, Láska, Moudrost.**

K doplnění: Hovořím o Bohu a představte si, že je zatím jen tento projevený tvůrčí Bůh a ještě nic není, On začíná tvořit. Jsme na počátku tvorby. Kde si myslíte, že u Boha začíná prvotní impuls, v kterém aspektu? Začíná u Lásky. Protože co to je Láska? Láska je o tom, že chcete dávat sami sebe, že chcete dávat to, co máte. To je Láska. A protože vlastně Bůh (tato tvůrčí Idea) je absolutní Láska, a když jsem vám říkal, že když jsem se setkal s touto světelnou Bytostí (s tímto osobním Kristem), tak zdrcující na tom prožitku byla intenzita té Lásky, kterou tato světelná Bytost k nám chová. Všimněte si zásadní věci – Láska, protože to je potřeba dávat, sdílet nebo dávat sama sebe, ale důležitý moment – komu Ji ten Bůh má dávat, když je Sám? Protože na počátku byla jenom jednat tvůrčí Idea. Nebyl nikdo jiný, jenom Já Jsem, které se projevilo touto tvůrčí Ideou. A tato tvůrčí Idea má tyto tři aspekty a jeden z nich – Láska – má potřebu se dávat. Komu se On má dávat, když nikdo není! Takže chápete, že v podstatě **Láska = tvoření? Tvořit – to je vlastně to samé, co milovat.** Takže tady si zafixujte do svého mozku, že **veškerá tvorba byla iniciována Láskou.** Vše, co kolem sebe vidíte, bylo iniciováno Láskou Boha. Takže Láska svým způsobem je to, co chcete dávat, ale komu chcete dávat (když jsme v pozici Boha), když nikdo není. On, aby mohl něco ze Sebe dávat, tak musel někoho stvořit! Takže tady vidíte, že vlastně Láska = tvoření. Láska, to není jenom sex, i když je někdy sex i tvůrčí. Takže tady dochází k tomu prvnímu impulsu, a teď, co dál? Láska chce dávat, čili u Boha vzniká impuls tvořit. Tato Láska se obrací

na Svoji Moudrost a co udělá Moudrost (Bůh Syn)? Moudrost začne hledat ten nejlepší způsob, jak tato tvorba má probíhat. Čili Láska nám dává potřebu tvořit, Láska se obrací na Moudrost, čili Bůh-Otec se obrací na Boha-Syna (na Svoji Moudrost) a Moudrost hledá ten nejlepší, nejmoudřejší způsob, jak tato tvorba má probíhat. Když Boží Moudrost nalezne ten neoptimálnější, nejlepší způsob, jak tvoření má proběhnout, tak se obrátí na Vůli a to, co Moudrost objevila (způsob), tak Vůle ho uskuteční. Čili když čtete starý zákon – knihu Genesis: Budiž Světlo. To „budiž“ (staň se) je Vůle. Takže ještě jednou zopakuji jednoduše tento proces:

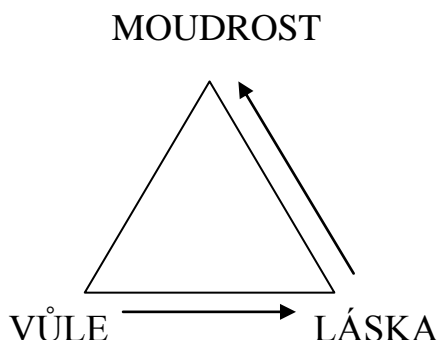
Bůh je na počátku Svě tvorby a protože Láska má potřebu se dávat a Bůh zatím nemá někoho, protože je Sám, tak automaticky se to rovná – tvořit. Jestliže v Bohu nebo v Boží Lásce vzniká potřeba tvořit, protože chce mít bytosti, kterým se může dávat, tak se obrací na Svoji Moudrost. Moudrost nalézá v Sobě neoptimálnější způsob, jak tato tvorba má probíhat, obrací se na Vůli a Vůle v podstatě uskuteční (realizuje) to, co objevila Moudrost:

Když jsem říkal, že všechny tři aspekty jsou v podstatě stejně důležité, tak svým způsobem můžu říct, že **Láska je ta nejdůležitější, protože Láska je vlastně ten počáteční impuls Boha v tvorbě.** A jestliže tedy došlo k tomu „budiž“, tak se v tom momentě nastartoval tento proces, kdy původní jediné Slovo se začalo štěpit a začalo ze Sebe vyzařovat jednotlivé aspekty (své jednotlivé části) a každou tuto jednotlivou část tohoto prapůvodního Slova (prapůvodní Ideje) máme každý v sobě. Čili ty máš jeden paprsek v sobě, já mám jeden paprsek Boha v sobě atd. Čili každý v podstatě ve svém srdci svým způsobem představuje (nebo zosobňuje) určitou Boží vlastnost, tento určitý Boží paprsek.

Tato prapůvodní jediná Idea (všechno zde začíná u Lásky přes Moudrost k Vůli). A „budiž“ nastartuje tento proces, kdy se začíná tato Idea členit na jednotlivé části. Když si to ukážeme na obrázku (symbolu Boha), máte ten větší střední kruh a ten nejmenší střední kruh.

Ale u Toho, co z Boha vzešlo (čili tato Boží část této Boží Ideje) je to trošičku jinak, když to nakreslím:

Vůle, Láska, Moudrost. Čili u Boha v podstatě je to tak, že impuls začíná od Lásky, kdežto u Toho, co z Boha vzejde, to začíná od Vůle přes Lásku k Moudrosti. Víte, proč to začíná u Toho, co z Boha vzejde, u Vůle? Protože Bůh je současně nesmrtelný, svobodný, tak samozřejmě respektuje (protože je nejsvobodnější Bytost), naši svobodu.

Tak jestliže v podstatě On řekne: „Budiž“, a chce vyzářit jeden tento Paprsek, který je podstatou vaší duchovní individuality, tak On se taky musí zeptat: A chceš vůbec být? Chceš vůbec takto existovat? Takže u Toho, co z Boha vzejde, je primární Vůle. A tady je právě to krásné, že my můžeme tady mudrovat nad tím, co to je Vůle.

Zeptejte se někoho, co to je Vůle? Vůle z jednoho určitého aspektu je Síla k uskutečnění. To je krásná definice, kterou jsme vymysleli s kolegou v hospodě: **Vůle je Síla k uskutečnění.**

Vy můžete oplývat Láskou, vy můžete oplývat krásnými nápady, ale jestliže nebudete mít Vůli, tak se nic z toho neuskuteční! Takže z určitého úhlu Vůle je Síla k uskutečnění. **Čili jestliže máte silnou Vůli, tak to uskutečnění nastává mnohem rychleji, a taky můžete uskutečnit mnohem více věcí než někdo, kdo má slabou Vůli. Druhý pohled na Vůli je speciální v tom, že máte Sílu, abyste byli Tím, čím opravdu jste. Představte si, že Bůh vás stvořil k něčemu, nějaké, a teď záleží, jestli máte dostatečně silnou Vůli, abyste ve svém Bytí byli Tím, co Bůh chtěl, abyste byli. Takže vy ze Sebe můžete udělat nějakou srandovní karikaturu Toho, co jste byli původně. Jestliže máte slabou Vůli, tak nejste schopni udržet To, co opravdu jste a zvrhnete To úplně v něco jiného. Co se týče Vůle, je to Síla k uskutečnění.**

Vůle totiž také souvisí s Bytím, s tím, že vůbec něco je. A Bytí souvisí s čím? S vědomím. Přemýšlel někdo z vás, co to je vědomí? Krásný symbol je pro to, když si představíte, že jste v kině a v kině vidíte plátno a na to plátno se začne promítat film, kde je jakýkoliv děj. Ale kdyby tam nebylo to plátno, tak se nic nemůže promítat. Vědomí – to je v podstatě to plátno, na které se promítá, čili vědomí = bytí. To je jedno a to samé, jsou to dvě slova pro tutéž skutečnost. Vědomí = bytí. A důležitá věc je taková (možná, že vám neřikám nic nového), ale jak povoláváte něco v bytí? To je důležité – naučit se věci povolávat v bytí. Tedy jak povoláte něco v bytí? V první řadě, že na to obrátíte pozornost.

Příklad: Máme v sobě mnoho faktů, ale pokud jim nevěnujeme pozornost, tak oni neexistují. Bůh je věčný. Bůh je v každém z nás. Myslíte si, že vy musíte stvořit Boha? Ne, On je věčný. Jestliže by to někdo uměl, stačí to, že na Něho obrátí pozornost a On začne být, začne pro vás existovat. Obrátíte pozornost na Boha a v ten moment začne pro vás existovat. Čili na co obrátíte pozornost, to vstoupí do vašeho vědomí, čili jinými slovy, to začne pro vás existovat. A je spousta věcí, které existují teď, v tuto chvíli, ale protože vy jim nevěnujete pozornost, tak pro vás neexistují. Takže tady je taková souvztažnost – **Vůle**, čili jak jsem říkal – **je schopnost uskutečnění, nebo schopnost něco povolát v existenci, souvisí s vědomím (vědomí = bytí) a věci povolávají v bytí svojí pozorností.**

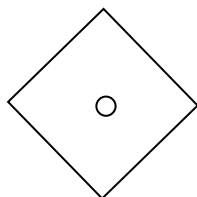
Shrnu to: Trojnost souvisí s těmito třemi věcmi: Láska, Moudrost a Vůle. A to jsou tři základní stavební kameny, pomocí kterých Bůh všechno stvořil. Všechno, co vidíte kolem sebe, je produktem Lásky, Moudrosti a Vůle.

Zamyslete se nad tím, čemu věnujete pozornost. Na co je nasměrována vaše pozornost? Co ovlivňuje vaši pozornost? Kdo ovlivňuje směr, kam se obrací vaše pozornost? Jsou to vaše touhy, to, co máte rádi. Pozornost je v podstatě tam, kde se obrací vaše pozornost a na co se obrací vaše pozornost, to pro vás existuje, protože nemůže pro vás existovat něco, čemu nevěnujete pozornost. Představte si to, to všichni znáte. Protože teď věnuji pozornost tomu, co vidí mé oči, tak vás vidím. Ale když si najednou začnu představovat nějakou pěknou kočku, a teď se do té představy tak vžiji a budu se obracet do té své představy, tak úplně přestanu vnímat, že jsem v této místnosti a to, že tady jste vy. Co ovlivňuje směr té pozornosti? Touha, žádost. Ve své konečné podstatě je to Láska. Věnujete pozornost tomu, co máte rádi, nebo jinými slovy, co vám dělá dobře, nebo o čem si myslíte, že vám to dělá dobře. Takže to je ta esence této trojnosti – Vůle, Láska, Moudrost. Takže abyste věděli, že Láska souvisí s tvořivostí, Moudrost souvisí s přemýšlením, Vůle souvisí se Silou něco uskutečnit

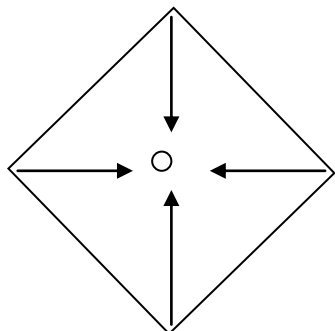
PRINCIP KVATERNITY:

Čtyři podlaží stvoření:

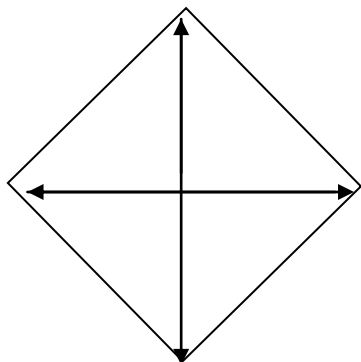
Tak jako princip trojnosti je dán rovnostranným trojúhelníkem, tak princip kvaternity je znázorněn čtvercem:

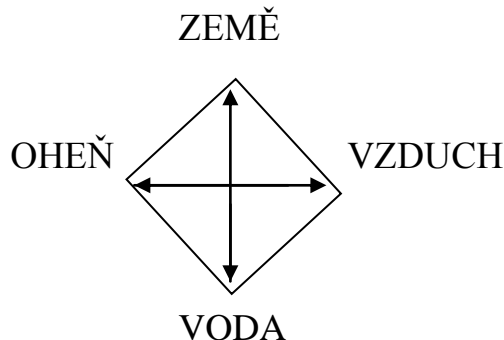
Všimněte si, že když si nakreslíme čtverec a uprostřed střed, tak všechny čtyři vrcholy čtverce mají stejnou vzdálenost k tomuto středu. Čili jinými slovy: Je vám sděleno, že **každý tento vrchol čtverce je stejně důležitý** (protože má stejnou vzdálenost od jeho středu):

Ale jestliže máte čtverec, tak tam můžete nakreslit taky dvě úhlopříčky a vytváří vám to kříž. Když si tedy nakreslíme tento čtverec a tento kříž, tak jsem vám ještě nakreslil takovou další věc, že tyto **úhlopříčky mají oboustranné působení**:

Nyní si vysvětlíme, co to znamená. Tak jako u trojnosti jsou tři kvality – Lásky, Moudrost, Vůle, tak **u této čtvernosti (kvaternity) jsou čtyři skutečnosti: Oheň, vzduch, voda, země**. Tato živlová teorie je velmi stará, s těmito živly se operuje po tisíciletí. Tyto živly nejsou zvoleny náhodně, je to naprosto důležitý a naprosto výstižný symbol. Když si vezmete nějakou učebnici astrologie, tak samozřejmě to první, co se dočtete v základech (či v prvních kapitolách), je to, že existují: oheň (horký a suchý), vzduch (studený a suchý), voda (studená a mokrá) atd., ale už vám nikdo neodhalí duchovní pozadí těchto živlů. Budeme zachovávat toto rozmístění živlů ve čtverci:

Oheň, naproti je vzduch; voda a naproti je země. To není náhoda. Ten, kdo zná zodiak a pracoval se zvěrokruhem, ví, že toto členění je takto v astrologii

zobrazeno a co se nám snaží říct? Oheň – představuje tu tvůrčí Ideu. Já jsem vám říkal, že každý člověk má v centru své bytosti světelnou Bytost. Čili oheň symbolizuje vaši duchovní individualitu. Říkal jsem, že existuje Já Jsem a to že je Bůh neprojevený. To je Bůh nebo Duch, který je před veškerou tvorbou a o tom se nyní nebudeme bavit. Říkal jsem, že když toto Já Jsem vstupuje do projevu, tak tento prvotní projev je skutečně tak, že toto Já Jsem pojme Svou tvůrčí Ideu. To je ten oheň. A tato původně jediná tvůrčí Idea, tento kosmický Kristus, se začíná členit na jednotlivé dílčí Ideje (osobní Kristus) a to je váš osobní Bůh, čili to je vaše pravá duchovní individualita a to je ta světelná Bytost, s kterou se setkává někdo při klinické smrti. Takže když já mluvím o ohni, tak mám na mysli tuto světelnou Bytost, nebo-li Ducha. Čili to je vaše Božská, duchovní část. Čili oheň symbolizuje vašeho Ducha. Přiblížím to tak, že nyní, kdybych obrátil pozornost hluboko do svého srdce, tak hluboko, že bych přestal vnímat to, že jsem na nějaké učeňně a to, co se mi honí v hlavě, že bych přestal vnímat to, jaké mám pocity a dostal bych se dostatečně hluboko do svého srdce, tak bych zjistil a zjistili byste to i vy, že úplně v nejhlubším nitru vaší bytosti je přítomna nádherná světelná Bytost a to je vaše pravá duchovní totožnost. Vy jste touto světelnou Bytostí, která na sebe nabalila další těla.

Tato duchovní Bytost se obalila:

- 1) mentálním tělem
- 2) emočním tělem
- 3) fyzickým tělem

Čili v samotném středu vaší bytosti je tato světelná Postava – vaše duchovní individualita. To je ten osobní Kristus. Je to úžasná bytost, kterou máte každý v nejhlubším nitru, která je plná Lásky, plná Moudrosti a obrovské Síly. To je Jádru každého člověka (tato světelná Postava), to je váš Duch. Tento Duch se obaluje v první řadě myšlenkovým tělem (tělem mysli), dále na toto myšlenkové tělo si oblečete pocitové tělo a nakonec ten nejzevnější obal je vaše fyzické tělo (hmotné). Toto je skutečnost každého z nás. V samotném Jádru člověka se nachází váš Duch, to je vaše duchovní totožnost. Tento duchovní Člověk, toto duchovní Jádru se nejdříve obaluje myšlenkovým tělem (čili myšlenkovou sférou), potom na to se nabaluje pocitové tělo (čili emoční sféra) a úplně nakonec to nejzevnější – je vaše hmotné tělo. Skutečnost u 95% lidí lidstva je taková, že neznají nic jiného než svoje hmotné tělo. A žijí takovým způsobem, jako kdyby toto byla jediná skutečnost. A samozřejmě, že taky prožívají svoje emoce a svoje myšlenky, ale toto (světelnou Bytost, Ducha) nezná skoro nikdo. A toto (Duch) je vaše pravá totožnost. Toto je vaše Božská skutečnost.

Aby bylo jasné, co tím chci říct, nebo co nám chce ASTRO-THEO-LOGIE říct, tento duchovní Člověk, tato světelná Bytost, která je hluboko v každém z vás, to je představováno živlem ohně. Když se bavíte o ohni v ASTRO-THEO-LOGII, tak se bavíte o vašem duchovním Já, o vašem duchovním Člověku, o vaší duchovní Podstatě. Když se bavíte o vzduchu, tak se bavíte o své

myšlenkové složce, o svém myšlenkovém člověku, o své myšlenkové části. Když se bavíte o vodě, tak se bavíte o svém pocitovém těle, nebo o své pocitové rovině. A když se bavíte o vašem hmotném těle, tak se bavíte o zemi.

Esence čtyř živlů: (duchovní podstata)

- 1. OHENĚ** – duchovní část- Duch (duchovní rovina), osobní Kristus
- 2. VZDUCH** – myšlenková část – mysl, duše (mentální rovina), 1 obal
- 3. VODA** – pocitová rovina (emoční rovina), 2 obal
- 4. ZEMĚ** – hmotné tělo (ta nejzevnější část), hmotná rovina, 3 obal

V nejhlubším nitru, v centru, v samotném středu vaší bytosti objevíte tuto světelnou Bytost. Říkal jsem, ať vás to nemate. Tato světelná Bytost, kterou máte všichni v sobě, je jeden paprsek toho Slunce. Kdysi tato prapůvodní tvůrčí Idea začala ze Sebe vyzařovat tyto jednotlivé paprsky. Každý tento jednotlivý paprsek je v podstatě tato světelná Postava, kterou máte v sobě. A já jsem nazval – váš osobní Kristus (to je ta tvůrčí Idea, kousek této Božské Ideje). Tento světelný Člověk (tato vaše pravá duchovní totožnost a vaše duchovní Individualita) se zahaluje myšlenkovým tělem (sférou), myšlenková sféra na sebe bere pocitovou sféru (pocitové tělo) a nakonec je hmotné tělo.

Dejme tomu, že jsem teď nakreslil sám sebe. Takže tento světelný (duchovní) Člověk je jeden paprsek z tohoto duchovního Slunce, této původní Ideje, čili ze Slova, které bylo na počátku. Kdežto kdybych tady nakreslil Ježíše Krista, tak v Ježíši Kristu nebyl tento paprsek, v Ježíši Kristu byl celý tento kotouč. V Ježíši Kristu ta světelná Postava (Jeho duchovní složka), to nebyl jenom určitý aspekt této původní Ideje, to byla ta původní Idea. Čili dá se říct, že v každém člověku je kousek Ježíše Krista, proto jsem to nazval – osobní Kristus. Právě proto jsem vám kreslil v symbolu Boha do toho trojúhelníku dva kruhy. Tento větší kruh – to je ta původní Idea, původní Slovo, to je ta světelná Postava, která byla v Kristu. Kdežto v každém člověku je jenom tento menší kruh, to je ten paprsek toho původního Slunce. Čili v nás je paprsek, kdežto v Ježíši Kristu byl tento kotouč. A to je velmi důležité, vy to zatím třeba ještě netušíte, ale z duchovního hlediska je to velice důležitý poznatek, protože až se setkáte se svým duchovním Člověkem, se svojí duchovní Částí, tak opravdu budete zažívat, že jste Božské Bytosti, že jste Bohové. Ale dopřejte si ten komfort, že je nad vámi ještě větší Bytost, Někdo, Kdo vás převyšuje. Potom pochopíte, proč. To znamená, jestliže se někdo snaží strhnout nejvyšší Božství Ježíše Krista, tak v podstatě neví, o čem mluví.

Je vám jasné, co symbolizují jednotlivé živly v astro-theo-logii. Oheň symbolizuje světelnou Bytost (vaši duchovní Část), vzduch symbolizuje vaši myšlenkovou složku (úroveň), voda symbolizuje vaši pocitovou úroveň a země symbolizuje hmotnou úroveň, ale snažil bych se vám dnes vysvětlit, že to není zcela přesná definice země, protože hmota je omyl, hmota vůbec neměla být.

To, že je hmota, je již důsledek nějakého selhání. Čili správně bych měl říct, že země nesymbolizuje vaši hmotnou složku (hmotnou část), ale země symbolizuje vaši nejzevnější část. K tomu se ještě dnes dostaneme.

Astrologie jako taková by neměla sloužit ničemu jinému než tomu, aby se tento nejzevnější člověk dostal do kontaktu s touto světelnou Bytostí. O tom by měla být astrologie. Ne o tom, co se tomuto zevnímu člověku děje v tomto zevním životě, to je o ničem. Astrologie má sloužit k tomu (když 99% lidstva je v tom stavu, že znají jenom svoji nejzevnější složku - svého hmotného člověka), aby se tento hmotný člověk dostal do kontaktu s touto světlenou Bytostí v něm, s touto duchovní Složkou. A jelikož astrologie tuto funkci neplní, tak jsem si udělal ASTRO-THEO-LOGII.

Takže když se budu bavit o čtyřech živlech, víte, co mám na mysli. A my nyní budeme řešit, proč v tom čtverci tyto živly jsou umístěny tak, jak jsou umístěny, protože to není náhoda. Musíme si vysvětlit to, že úhlopříčka je oboustranná reakce a musíme si vysvětlit obvod toho čtverce. A pokud to začnete chápat, tak si ze zvěrokruhu uděláte bibli a nebudete potřebovat žádnou knihu, budete mít zvěrokruh a tam budete všechno vědět, ty nejzákladnější duchovní skutečnosti.

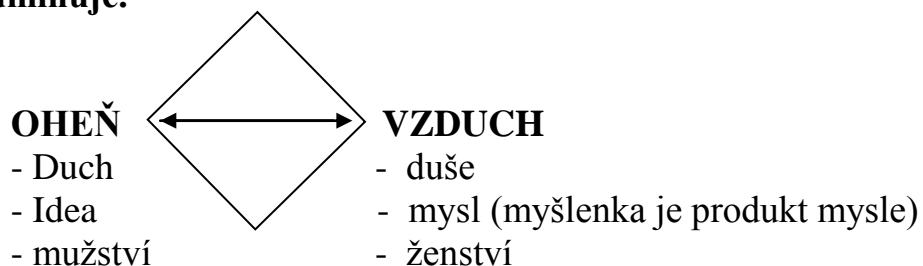
KVATERNITA: a) Úhlopříčky čtverce

Nejdříve se vám pokusím vysvětlit vztah na těchto úhlopříčkách, za b) se vám budu snažit vysvětlit vztah obvodu čtverce a za c) se vám budu snažit vysvětlit všechno najednou, jak úhlopříčky, tak obvod, že to působí současně.

Polarita OHENĚ – VZDUCH:

Začneme úhlopříčkou, kdy na jedné straně je oheň a na druhé straně je vzduch, neberte to jako samozřejmost, že to tak je, že naproti ohni je vzduch. Čili když je oheň a není vzduch, tak oheň nehoří, že? Řeknu vám první věc:

Úhlopříčka v tomto čtverci vám ukazuje, že jeden nemůže existovat bez druhého. Čili když máte zodiak a kdykoliv děláte průměr (v kruhu), tak toto vám říká (tento průměr, tyto protilehlé kvality či protilehlé znamení), že jeden nemůže existovat bez druhého. Jinými slovy: Co se vzájemně podmiňuje.

Může hořet oheň, když není vzduch? A kdyby nebyl oheň, není ani vzduch. Řekli jsme si, že oheň je Duch a vzduch je mysl (myšlenka je produkt, když

pracujete se svojí myslí), vzduch symbolizuje vaši duši, to znamená, že úroveň vaší mysli – to je vaše duše.

Když Já Jsem vstupuje do projevu, tak nejdříve stvoří (či pojme) Ideu. Takže když mluvím o Duchu, tak se bavím o té tvůrčí Ideji, která je v samotném středu vaší bytosti. To je ta světelná Bytost. Čili každý z vás, je zosobněním nějakého duchovního Principu (Božského Principu, Božské Ideje). Co je ve mně? To všichni víte, já jsem zosobněním duchovního učitele. A tady už docházíte k velice duchovním poznatkům. Když jsme si řekli, že úhlopříčka symbolizuje to, co se vzájemně podmiňuje, tak dojdete k obrovského závěru: Duch nemůže být bez duše a duše nemůže být bez Ducha. Ještě jinak: Idea nemůže být bez mysli. To je právě to, co mne již napadlo v pubertě: Cítil jsem, že je rozdíl mezi Ideou a mezi myšlenkou. Jaký je rozdíl mezi Ideou a myšlenkou? Když se podíváte do slovníku, tak tam najdete, že Idea je ústřední myšlenka. Příklad: Máte kopretinu a otrháváte lístečky (má mě rád, nemá mě rád...), čili ten střed, to žluté – je ta ústřední idea a vy tuto ideu můžete promýšlet do jednotlivých různých myšlenkových forem. Jedna idea se může projevit mnoha a mnoha myšlenkami. Dovedete si představit, že idea židle má mnoho různých myšlenkových forem? Je důležité, abyste si uvědomili, že Duch je podmíněn (souvisí) duší a duše souvisí s Duchem, nebo ještě jinak: Každá Idea souvisí s nějakou myslí. Řeknu vám, proč. Když toto Já Jsem chce vstoupit do projevu, tak nejdříve toto Já Jsem pojme tuto Ideu. Dá se říct, že najednou se objeví obrovské Světlo, které vyzařuje neskonalou Lásku, neskonalou Moudrost a neskutečnou Sílu. A jakou má toto Světlo podobu? Žádnou. Toto Světlo, tato duchovní Bytost (nakreslil jsem, že to je Postava, ale správně by mělo být Světlo), nemá žádnou podobu, má jenom Světlo. Je tam nějaká tvůrčí Idea. A víte proč Duch – Oheň potřebuje být se vzduchem (duší)? Protože teprve každá Idea v mysli může na sebe vzít nějakou myšlenkovou podobu. Každá Idea může na sebe vzít mnoho myšlenkových podob, to znamená, že Idea potřebuje mysl, aby se v té mysli mohla nějakým způsobem zrcadlit. Čili dá se říct, že vzduch (mysl) je schopnost dělat zrcadlo. Teprve když se Oheň podívá do vzduchu (nebo je v přítomnosti vzduchu), čili to je, jakoby jste se dívali do zrcadla a tam teprve uvidíte nějaký obraz. Dá se říct, a to je krásná myšlenka, kterou kdysi říkal Ježíš Kristus, že je Oheň–Duch a duše je tělo Ducha. Čili tato světelná Bytost, která je ve vás (vaše duchovní totožnost), teprve skrze myšlenkové tělo dostává nějakou podobu. Čili Duch skrze duši získává nějakou podobu. Duše je vlastně tělem Ducha.

Zopakujeme si: Každá Idea potřebuje mysl, aby se v té mysli mohla zobrazit (vyzrcadlit). Každý Duch potřebuje duši, která Mu umožňuje vzít na Sebe určitou podobu (to je to mentální, myšlenkové tělo). Toto mentální, myšlenkové tělo je vaše pravé nesmrtelné tělo. Můžete to chápat také tak, že každá Idea souvisí s určitou myšlenkou (s myslí) a každá myšlenka souvisí s určitou Ideou. A když budeme chtít zharmonizovat své partnerské vztahy, tak si musíme

uvědomit, že tato naše duchovní Část (duchovní Složka člověka) je vaše mužství a vaše mentální část je vaše ženství. A z toho vyplývá důležitý poznatek: Protože každý z vás má Oheň (svoji duchovní Část) a každý z vás má vzduch (svoji mentální část), tak z toho vyplývá, že každý z vás má v sobě mužství a každý z vás má v sobě ženství a v životě nenavázete kvalitní partnerský vztah, dokud ho neuskutečníte v sobě. Dokud svoje mužství nezasnoubíte se svým ženstvím, dokud v sobě neuděláte tzv. mystickou svatbu, kdy váš Duch a vaše duše se spolu zasnoubí a spojí, tak nemůžete prožít kvalitní partnerský vztah ani v tomto světě. Spoustu lidí je ženatých (a vdaných), ale ve skutečnosti jen málokdo, protože skutečná svatba může proběhnout jedině ve vás, když vaše duše se dostane do kontaktu s vaším Duchem. Skutečnost (většiny lidí) je taková, že vaše duše (mentální část) se neobrací k tomuto vnitřnímu Světlu, ale obrací se k tomu nejzevnějšímu (kdy ve své mysli jenom řešíte hmotu), ale málokterá duše se obrací k Ohni. Čili vy všichni jste rozvedeni, chápete? A jestliže v nitru jste rozvedeni, tak jak se můžete vůbec ženit? To pak musí zase skončit jedině rozvodem (i navenek), protože to vnější vždycky symbolizuje váš vnitřní stav. Když jste uvnitř rozvedeni, čili vaše duše není ve spojení s Duchem, tak nemůžete mít trvalý vztah ani tady. Chápejte, že všechno vnější jenom zrcadlí to vnitřní. Není to jinak. Skutečnost je vždycky uvnitř a to, co se vám děje ve vnějším světě, je jenom vyobrazení toho, co se děje ve vás (uvnitř). A jestliže uvnitř jste rozervaní a nejste vdaní ani ženatí, tak kde chcete najít Lásku? Když vám někdo položí otázku: Co bylo dřív, Duch nebo duše?

Odpověď posluchačky: Duch.

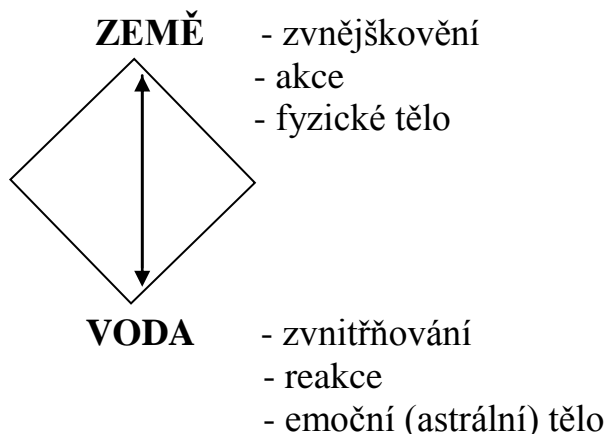
Co jsem říkal? Že je ta úhlopříčka o tom, že obojí se vzájemně podmiňuje a jedno potřebuje druhé? To bylo současně. V linearitě samozřejmě něco bylo dřív a něco později, ale v podstatě Duch a duše byli okamžitě. Proto ta úhlopříčka ukazuje, co spolu vzájemně souvisí a to, že jedno podmiňuje druhé. Kdyby nebyl vzduch, tak oheň nemůže hořet. Kdyby nebyla duše, tak nemůže být ani Duch.

Polarita ZEMĚ – VODA:

Země symbolizuje to nejzevnější, čili externalizaci (česky zvnějškovění). Země symbolizuje proces, kdy působíte navenek. Země je – působit směrem ven. Takže je již jasné, že voda symbolizuje zvnitřňování (proces působení směrem dovnitř). To je princip těchto dvou živlů: **Země – zvnějškovění (působení směrem ven) a voda - zvnitřňování (působit směrem dovnitř).** **Země je akce, voda je reakce. Země je vaše fyzické tělo, voda je vaše emoční (astrální) tělo.**

A stejně jako u polarit oheň – vzduch, kdy jedno nemůže být bez druhého, tak stejně u této polarit země a vody můžeme říct, že každá akce souvisí s určitou reakcí a naopak, a to je důležité, když jsme se bavili o externalizaci a internalizaci, čili **z duchovního hlediska každé vystoupení ze Sebe navenek souvisí s určitým návratem k Sobě samotnému. Čili každé zvnějškovění**

souvisí s určitým zniterněním. Tím vám chci říct, že jestliže jste nějakým způsobem odešli od Boha, tak přesně ten způsob, jakým jste odešli od Boha (a šli od Něho ven, pryč), tak tím jste si vytvořili způsob, jakým se k Němu musíte vrátit. Čili každé vystoupení ze Sebe navenek automaticky souvisí s nějakým způsobem, kdy se musíte vrátit dovnitř, sami k Sobě. To vám také vysvětluje, že každý má jinou karmu. Protože každý se neopakovatelným, specifickým způsobem odtrhl od Boha, tak proto si každý vytvořil svůj specifický způsob návratu k Bohu (ke své duchovní Části). S každým fyzickým tělem souvisí určité emoční tělo a naopak:

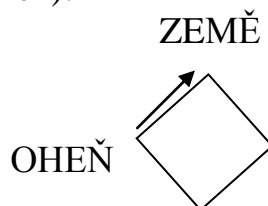

Podle toho, jakou máte kvalitu emočního těla, takové máte i fyzické tělo. U polarity oheň – vzduch: Každé duchovní tělo souvisí s určitým duševním tělem a naopak.

KVATERNITA: b) Obvod čtverce

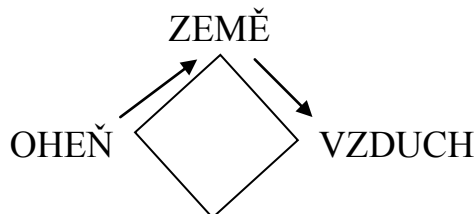
Správná interakce:

Co je zdrojem života? Duch. Zde vidíte nádhernou symboliku těchto elementů. Není náhoda, že to je oheň. Oheň v přírodě je symbol něčeho. Oheň je zdrojem energie. A já se ptám: Jestliže oheň je zdroj světla, tepla a energie, tak kam ten oheň to světlo, teplo a energii vyzařuje? Ze sebe – všemi směry. To je povaha ohně, čili přirozenost Ducha, že On je uprostřed a všemi směry rozdává (vyzařuje) to, co má. Čili vaše duchovní Část (světelná Bytost) je v samotném centru vaší bytosti a z něho vyzařuje všemi směry ven. Řekli jsme si, že země je směr ven a voda je směr dovnitř. Takže jestliže Oheň (vaše duchovní Složka) vyzařuje, tak kam vyzařuje? K zemi (navenek):

Čili Oheň (Duch) má takovou přirozenost, že směřuje (vyzařuje) směrem ven k zemi, protože země je vnějšek. To je podstata Ducha. Co to je dávání? Slunce dává směrem k sobě, nebo dává směrem ven? Právě proto oheň může vyzařovat jedinečně směrem ven. To, co Duch (Oheň) ze Sebe vyzařuje, tak ke komu to vyzařuje? K duši:

Od ohně ke vzduchu – AKCE:

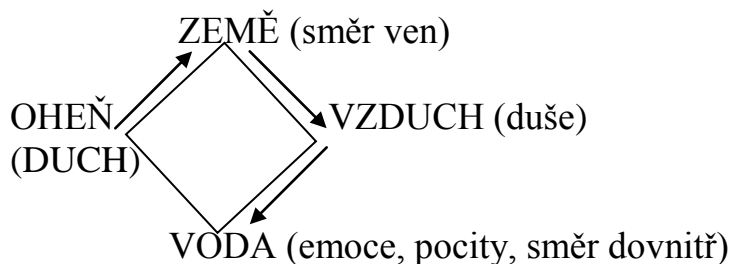

Co souvisí s Ohněm? Duše. Nebo ještě jinak: S určitou tvůrčí Ideou souvisí mysl a to, co Duch vyzařuje směrem ven, tak vyzařuje směrem k duši. Jinými slovy: Duše přijímá vyzařování ze svého Ducha. Čili do vašeho mentálního těla (do vaší duše) přichází vyzařování z Ducha (z vašeho Ohně), který je v samotném centru vaší bytosti. Samozřejmě Oheň to musí vyzařovat směrem ven a první příjemce je vaše duše (vzduch). Směr od ohně k zemi vám říká, že přirozenost ohně (přirozenost Ducha, či přirozenost jakékoliv tvůrčí Ideje) se chce zviditelnit. Každá Idea se musí jednou stát zevní skutečností. Může sice po nějakou dobu setrvat v určité ideové sféře, ale jednou se musí zviditelnit a je to jen otázka času, kdy se zhmotní. Duch vyzařuje směrem ven a to přijímá duše. To je akce. Jinými slovy: To, co Duch ze Sebe vyzařuje směrem ven, se zrcadlí v duši (v mysli). Duch (Bůh) to, co ze Sebe dává (vyzařuje), vidí ve své mysli zrcadlené. To, co Duch vyzařuje, tak ve vzduchu (nebo-li v duši) bere na sebe nějakou myšlenkovou podobu. Příklad: V přírodě můžete vidět krásný symbol – fata morgána (když jsou optimální klimatické podmínky, tak máte vzdušnou vrstvu a na ní se něco zrcadlí, nějaký obraz).

Zopakujeme si: Každá Idea vyzařuje směrem ven určité energie a v mysli (ve vzduchu) na Sebe bere nějakou myšlenkovou podobu, čili každá Idea se přeměňuje v nějakou myšlenku. Jinými slovy: Duch působí na duši.

Co se stane, když do vaší duše nebo do vaší mysli vstoupí nějaká Idea (Duch)? Co se děje, když lidská duše přijímá nějaké vyzařování od svého Ducha? Co se stane? Samozřejmě, toto vyzařování na sebe bere nějakou myšlenkovou podobu, ale k něčemu dojde. Jak jsem říkal: Každá Idea, když vstoupí do oblasti mysli, tak tato Idea může být promyšlena různými směry (a může na sebe vzít mnoho myšlenkových podob). A když do vaší mysli (do vaší duše) vstoupí nějaká Idea, která má různé myšlenkové možnosti, tak proč si vyberete právě tu jednu, čím je to dáno? Tím, že z těch různých myšlenkových podob (příklad: auto, vy si vyberete právě tu jednu určitou značku), tak je to dáno pocitem. Když Idea se vyzáří, vstoupí do oblasti mysli, ve své mysli to můžete promyslet do různých myšlenkových forem, ale proč si vyberete z těch mnoha myšlenek tu jednu? Protože v okamžiku, kdy Duch (Idea) vstoupí do vaší duše (mysli), tak voda, jelikož je niternost (směr dovnitř), ukazuje také na vaše

emoce. Čili tím, že Duch vyzařuje energii do duše, automaticky dochází k vzniku různých pocitů:

A právě kvalita (úroveň) těchto pocitů rozhoduje o tom, co se budete snažit uskutečnit. Proto jsem vám kreslil, že s pocitem souvisí vnějšek (hmota). Čili s určitým pocitem potom souvisí nějaké vnější uskutečnění.

Zopakujeme si: Je zde Duch (oblast něj. tvůrčích Idejí), Duch vyzařuje směrem navenek, tyto energie, které jsou navenek vyzářeny, vstupují do něj. duše (mysli) a v okamžiku, kdy ta myšlenka (Idea) vstupuje do vaší mysli, to vyvolá určité pocity (vznikne svět pocitů, emoční svět). Takže jinými slovy se dá říct, že Duch se nejdříve obaluje myšlenkovým tělem, následuje pocitové tělo.

Nyní se dostáváme ke klčovému momentu: Jak jsme vypadli z ráje:

Jestliže vzduch (vaše duše) je čistá, čili vaše zrcadlo je čisté, čili to, co k vám přichází od Boha (vašeho Ducha) do vaší duše, tak jak to zrcadlíte? Čistě. Čili vy ty Ideje promýšlíte naprosto pravdivě, tyto Ideje dávají ve vaší mysli vzniknout správným myšlenkám, vy správně uvažujete. A jestliže ty Energie nebo ideje, které Duch sází do vaší duše (mysli) a jestliže vaše mysl je čistá, čili jinými slovy vaše mysl ty Ideje vyobrazuje ve správných myšlenkách, tak jaké budou ve vás vznikat pocity? Čisté a blažené. Čili vaše emoční tělo je velice blažené. Vy cítíte blaženost, štěstí, radost. Víte, co se stane? V okamžiku, kdy tyto Ideje správně vyzrcadlujete (čili máte správné myšlenky), ve vás vznikají blažené pocity a tyto blažené pocity způsobují to, že duše chce splynout se svým Duchem. Ona si uvědomuje, chápe to, že ty energie, které jí způsobují takovou blaženost, pocházejí od Ducha. Takže tyto blažené pocity vás začnou táhnout k Ohni, odkud to všechno přichází:

Takže tyto blažené pocity způsobují, (když máte čisté emoční tělo a zažíváte blaženost), že ta duše se chce maximálně přiblížit ke svému Duchu, ona s Ním chce splynout, proto vidíte, že ta voda směřuje právě k tomu Duchu (Ohni). Čili

jinými slovy: Vyzařováním Ducha směrem navenek do vaší duše vcházejí nějaké Energie. Jestli vy ty Energie přijímáte ve své mysli pravdivě (protože máte čistou duši), ve vás to vyvolá nádherné, blažené pocity a duše cítí obrovskou touhu splynout (maximálně se přiblížit) s Bohem (Duchem). A jestliže se to duši podaří s Ním splynout, tak to je uskutečnění mystického (či nebeského) manželství v každém z nás (mystická svatba). Nechod'te do kostela (či na radnici), ožeh'te se v sobě! Spojte svoji duši se svým Duchem, protože to je to nejkrásnější. Ženství v nás (když vznikají tyto blažené stavy) se touží spojit s naším mužstvím (s Duchem). Jestliže vaše duše (jestliže tam nedáváte nesprávné myšlenky) a tím pádem vaše emoce jsou čisté a nemáte žádné špinavé emoční tělo, tak ta svatba je snadná.

Přechod od vody (k ohni) vám říká jednu důležitou věc: To je podstata našeho léčení: Jestliže Duch (Oheň, tvůrčí Idea) navenek vyzařuje určité Energie, které vstupují do vaší mysli (a zrcadlí se ve vaší duši), ve vás vznikají blažené pocity a tyto blažené pocity nejen že vyvolávají ve vaší duši touhu splynout s Duchem, ale voda může také buď ten oheň uhasit, nebo ho může podpořit. Vodou regulujete intenzitu ohně. Podle toho, jaké máte emoční tělo (a co emočně zažíváte), tak podle toho si uvědomujete Sami Sebe, že takový jste. Oheň je vaše pravá totožnost (Duch, pravé Já, vědomí Sebe Sama), jaké mám emoce, takový jsem.

Říkám vám, jaký je ideální stav, kdy ta duše je ještě čistá, zatím to je ničím nezkalená mysl, která přijímá Energie svého Ducha, tyto Energie vůbec nezkresluje, ale pravdivě je zrcadlí, vznikají blažené pocity a jestliže duše zažívá blažené pocity, tak ta duše sebe sama prožívá jako božskou Bytost, uvědomuje si, že je Božská. Ta duše skrze tyto krásné, blažené pocity prožívá svoji Božskost. Je Božská. Zažíváte se jako božské Bytosti? Ne, protože se prociťujete jako hmotná bytost. Vy víte ve své mysli, že jste duchovní bytosti, ale máte zaneřádné emoční tělo. A jaké máte emoční tělo, tak tak si Sebe Sama uvědomujete. A jestliže toto emoční tělo máte zaneřádné hmotou, tak se prožíváte jako hmotné bytosti. Tyto pocitové reakce, které vznikají v duši, nejenom že vzbuzují touhu duše splynout se svým Duchem, čili naše ženství touží splynout se svým mužstvím, ale, a to je velmi důležité, kvalita pocitových a emočních reakcí duše ustanovuje vědomí Sebe Sama. Čili kvalita pocitových a emočních reakcí způsobuje to, čím se člověk stává. Nejsou to nádherné Pravdy?

To co já zde vykládám, vykládám z jednoho prostého důvodu: Většina lidí se zatím prožívá bezvýhradně a dominantně jenom v té nejzevnější sféře a prožívá se jako fyzický člověk. Ale naším úkolem je, aby se tento fyzický člověk dostal do kontaktu s tímto duchovním Centrem a uvědomil si, že je Duch! A né tělo! Tyto myšlenky jsou v zodiaku a proto vám je zde sděluji, abychom podstoupili tento proces návratu ke Světlu. Takže esence (princip) tohoto čtverce, v kterém vidíte oheň, zemi, vzduch a vodu, je: Oheň vyzařuje ven a jak vyzařuje ven své Energie, tak je přijímá duše. Co to znamená? Kdo je více v nitru, Duch nebo vzduch? To, že Oheň vyzařuje ven a teprve potom to

duše přijímá, tak je jasné, že duše je víc vně, než oheň (Duch). Čili jestliže se duše chce dostat ke svému Duchu, tak musí jít kterým směrem? Všimněte si, Duch, když působí, tak může působit jediné směrem ven, protože Duch, jak jsme si řekli, není vnitřní, Duch je nejvnitřnější. Větší nitro už není, než je Duch. Čili Duch, protože je to nejvnitřnější, tak může působit jediné směrem ven. Jinou možnost nemá. Ale duše, která už je vně Ducha, tak pokud se chce dostat ke svému Duchu, tak musí jít právě proto směrem přes vodu (přes nitro), dovnitř. Čili Bůh jde ven, duše musí jít dovnitř, pokud chce jít k Bohu. Problém je (u většiny lidí), že místo toho, aby jejich duše směřovala dovnitř a dostala se ke svému Bohu (Duchu), tak většina lidí směřuje ven a zajímají je jenom vnější věci, ale vnější svět - to není náš pravý domov, tam není život. A proto já odmítám dělat tu běžnou astrologii, protože ta se zajímá jenom o to vnější. Takže to je v podstatě medvědí služba, co dělají astrologové. Když za mnou přijde nějaká klientka a řekne, že má nějaké manželské problémy, ať jí udělám horoskop, že ji zajímá, jak to dopadne s manželem atd..., mně to nezajímá. Já se jí zeptám, jestli se zasnoubila se svým Duchem, se svým pravým mužstvím? A jestli ne, tak jediné to je ta cesta (pomoc, rada), v tom spočívá řešení jejich potíží.

Takže a) + b) působí současně. To si vysvětlíme v příštím semináři.

Abych vás dnes kvalitně duchovně nasýtil, tak vám řeknu tu správnou a nesprávnou interakci. Tu správnou interakci jsem už naznačil. Čili oheň, který symbolizuje vědomí našeho středu tvůrčího centra, kde sídlí Duch (naše Božství, náš osobní Kristus, tvůrčí Idea, oheň je prožíváním naší duchovnosti), s ohněm (s Duchem) souvisí určitá duše, protože duše je tělem Ducha, čili teprve Idea v oblasti mysli na sebe bere něj. myšlenkovou podobu (Příklad: Pojmete ideu: Namaluji obraz. To je zatím idea, která nemá podobu. Ale idea tu je – chci namalovat obraz. Tato idea je váš Duch. Ale teprve ve své mysli této ideji dáváte nějakou podobu: Aha, bude to krajina.) Čili teprve ve sféře mysli jakákoliv idea může získat podobu. Proto potřebuje Duch duši, protože Duch teprve ve své duši se vyzrcadlí a získává nějakou podobu. Dá se říct, že duše je oblekem (šatem) Ducha. Jinými slovy: Duše je nádoba, do které Duch vlévá své Energie. Duch, který je to nejvnitřnější a může vyzařovat pouze směrem k zemi (ven) a příjemcem je duše (mysl) - toto je akce, a reakce je, když duše reaguje na to, co přichází od Ducha. A jestliže ta duše je čistá, tak všechno to, co Bůh jí dává, nezkreslí (vidí to zrcadlené v Pravdě). A jestliže duše vidí to, co jí Bůh dává, v Pravdě, tak to v ní vyvolává velice blažené a rozkošné pocity a tyto pocity jednak u ní vyvolávají touhu splynout s Duchem, ale hlavně tyto pocity jsou tak Božské, že ta duše začíná sebe prožívat jako Božskou. Obraz v přírodě: Slunce, dále jsme si řekli, že voda souvisí s emocemi, a když jsou mraky, vidíte Slunce nebo ne? Když jsou černé, husté mraky, nevidíte Slunce. Jinými slovy: Pokud máte černé, negativní emoce, tak Oheň ve vás se schová. Čili vy si potom

uvědomujete sebe sama úplně jinak, ne Ducha. Vy se pak prožíváte neduchovním způsobem. Ale ptám se: Co je to za materiál – mraky? Voda (mlha – drobné kapičky vody). Pára je voda ve formě plynu, pára je neviditelná, pára je všude a pořád. Mlha, to už je voda, která zkondenzovává drobné kapičky, to už je kapalné skupenství. Když je voda ve formě páry, tak Slunce pořád vidíte. Pára vám Slunce nemůže zakrýt. A to je obraz toho, že pokud vaše emoce jsou čisté, tak vy pořád vidíte Oheň takový, jaký je. Čistá emoce (čistá voda) vám nemůže schovat Oheň (ona si ten oheň uvědomuje).

Protože Oheň je vaše duchovní Část (vědomí vlastní Individuality) a Duch neustále na vás působí a vy byste neustále měli být obráceni na Něho. Pokud to děláte, tak zjistíte, že veškeré vnější působení je způsobováno Duchem a současně, že pokud jste v kontaktu s Duchem, tak Duch zasahuje a pomáhá vám ve vašem vnějším konání. Vaše mysl (duše) by měla být obrácena pořád ke svému Duchu (dovnitř). Protože když to ta mysl dělá a neustále se obrací ke svému Duchu, tak i vaše emoce jsou velice blažené, protože vaše emoce jsou v přímém kontaktu s Bohem (jsou Božské) a právě proto duše sama si uvědomuje, že je Božská. Všechny tyto roviny musí neustále mít interakci s Duchem. Jestliže duše je čistá a pravdivě vyzrcadluje to, co přichází od Boha, v ní to vyvolává velice blažené pocity a tyto blažené pocity v ní vyvolávají touhu splynout s Bohem (se svým Duchem) a když ta duše splývá se svým Duchem, tak se stanou dvě důležité věci:

Když duše splyne s Duchem, stává se Božskou a Duch se stane osobnějším, protože Duch je naprosto neosobní. Duch jakožto Idea (Princip) je zpočátku neosobní, a teprve když duše s Ním splývá, tak to má dva výsledky: Duše se stává Božskou a Duch se stává osobnější. A jestliže ta duše splyne s Duchem, On se stává mnohem osobnější a právě proto i to vyzařování směrem ven se stává mnohem osobnější. Proč je ta snaha Ducha být čím dál více osobnější? Obraz: Když jsem muž a chci prožít vztah s ženou. Kde si myslíte, že budou větší reakce nebo větší emoční prožitky, když budu milovat něj. ženský princip anebo nějakou osobní ženu? Když budu milovat něj. osobní ženu, tak můžu určitě zažívat daleko intimnější a blaženější emoce, než když budu milovat něj. ženský princip. Takže právě proto Duch, který zpočátku byl navýsost neosobní, touží po tom – se stát čím dál více osobní. Protože když ten Duch se stává čím dál více osobním, tak Mu to umožňuje působit čím dál intimnějším a intenzivnějším emočním způsobem. Toto si zapamatujte, že jestliže ta čistá duše zažívá blažené emoce a dojde ke spojení (duše s Duchem), že to má dva výsledky: Duše se stává Božskou a Duch se stává „duševní“ (konkrétnější, osobnější). A tím, že se stává osobnější, tak se stává rozkošnější.

Nesprávná interakce:

Takže zatím jsme si to vykládali tak, jak by to mělo být, ale realita je jiná. V samotné Bohu nemůže dojít k žádnému zkomolení, protože Duch je Pravda Sama, v Samotném Duchu to není možné, zde nemůže vzniknout nic falešného. Řekli jsem si, že každá duchovní skutečnost má tři kvality: Lásku, Moudrost, Vůli.

K znečištění může dojít v duši. Vzduch – vaše mysl (duše) je svobodná nebo je závislá? Je to otrok nebo je to svobodná bytost? Bůh je svoboda. A právě proto to, co Bůh vytváří, je taky svobodné, Bůh nikoho nespoutává, On všem dává svobodu. Takže duše, dá se říct, má svoji svobodnou vůli, a vaše duše se může rozhodnout, jestli se bude neustále obracet ke svému Duchu (ke svému Bohu) a jestli to, co Bůh vyzařuje k ní, bude chtít zrcadlit pravdivě (čistě) nebo to začne komolit a měnit v něco, co Bůh nechce. Naše duševní část (duše) jakoby měla svou vlastní vůli a může se rozhodnout, jestli bude neustále směřovat k Bohu (Duchu) a dělat zrcadlo tomu, co Bůh vyzařuje. Ale jestliže duše místo, aby směřovala k Duchu a dělala Mu zrcadlo, začne se od Něho odvracet, tak jak dopadají ty paprsky, tak ona už je neodráží přesně zpět, ale začíná je deformovat. Jinými slovy: Jestliže ve své mysli začnete uvažovat o něčem jiném než o Bohu, tak začínáte ve své mysli čím dál více vytvářet nepravdy, protože vaše mysl by měla být neustále obrácena k Duchu (Bohu), čili jinými slovy: Vy byste vůbec neměli mít myšlenku, a teď si sami položte otázku, abyste si uvědomili, jak máte čistou duši: Stane se vám někdy ve vašem praktickém životě, že vás napadne myšlenka, která není ve spojení s Bohem? Tak podle toho, jak odpovíte, si můžete uvědomit, v jakém stavu čistoty je vaše duše, protože čistá duše je neustále směřována k Bohu. Tak si uvědomte, kolik myšlenek máte bez Boha a kolik s Bohem?

Jestliže se vaše duše začíná odvracet od svého Ducha (od Boha), tak je jasné, že v takové myšlence začnou vznikat myšlenky bez Boha a Bůh je Pravda, takže vznikají nepravdivé myšlenky a víte, co se stane? Tím, že mysl (duše) se odvrací od Boha, dochází k odstranění spojení s Duchem. A takováto duše (mysl), která si toto spojení s Duchem odstranila, jaké bude tvořit myšlenky, pravdivé nebo falešné? Falešné. Co myslíte, kolik lidí řekne, když se zeptáte, co je reálné, hmota nebo Duch? Každý vám řekne, že přece hmota je reálná. To je ale lež 1. stupně. Jediná realita, jediná Pravda – to je Duch (Bůh). To je Pravda. A že hmota je reálná, to je lež největšího zrna. Takže v okamžiku, kdy duše (mysl) začne uvažovat neduchovní, nebožské myšlenky, čili jinými slovy: Ztratila kontakt se svým Duchem, protože se od Něho odvrátila, tak podle toho našeho modelu, jaké tam budou vznikat emoce, čisté nebo nečisté? Pokud je falešná myšlenka, tak nemůže ve vás vytvořit rozkošné, čisté emoce. Čili automaticky dochází k tomu (když začnete blbě uvažovat a nepravdivě myslet), že si začnete znečišťovat vaše emoční tělo, které začíná hrubnout, stává se nečistým, takže i na emoční úrovni se odříznete od Boha. A víte, co se stane,

když se vám znečistí vaše emoční tělo? Všimněte si jedné věci, voda, dejte dvě kapky vedle sebe, co se stane? Slijí se. Voda je symbol, voda je splynutí. Čili pomocí emocí splýváte s jinou bytostí. Takže jestliže ty emoce jsou nečisté (čistá duše má čisté emoce, takže čisté emoční tělo touží po splynutí s Duchem), tak chcete splynout s hmotou jiného těla. To je důsledek toho, když máte znečištěnou duši a co to je znečištěná duše? To je hmota. Takže chcete splývat s hmotou. Uvědomte si, kde ten proces začíná: Nemůže začít v Duchu, protože Duch je Pravda Sama, může to vzniknout teprve v duši, když ta duše se rozhodne, že se bude zaobírat jinými věcmi než svým vlastním Duchem. Takže duše (mysl) se odvrací od Boha, začnou v ní vznikat nesprávné názory a nesprávné myšlenky, samozřejmě nesprávné myšlenky dávají vzniknout nesprávným emocím, znečistí se vaše emoční tělo a my jsme pokračovali dále, že tím dochází k znemožnění splynutí s Duchem, ale taky jsme řekli, že podle toho, co prožíváte ve svém emočním těle, tak tak si uvědomujete i Sebe Samotné, protože Oheň je vědomí Sebe Sama. Takže vy na základě falešných emocí si začnete Sami Sebe uvědomovat falešným způsobem a už si nebudete uvědomovat, že vaše totožnost je Duch, vy ztratíte kontakt s Ním, toto poznání Ducha a uděláte ze Sebe úplně falešnou individualitu. Vy si totiž o sobě vytvoříte úplně falešnou ideu a vytvoříte si nějaké falešné já. Vy ze Sebe vytvoříte ducha nepravdy a stane se z vás duch falše. Vznikne nějaká falešná individualita, která je zbavena své Božské totožnosti. Čili se stanete falešným duchem. A jestliže tato individualita, kterou jste ze Sebe vytvořili, která už ztratila vědomí totožnosti s Bohem (se svým Duchem), tak samozřejmě jak se začne navenek vyjadřovat? Bude se vyjadřovat pravdivě nebo nepravdivě? Jaké budou její vnější aktivity? Co bude vyzařovat, Pravdu nebo nepravdu? Nepravdu. Vy se budete (tato falešná individualita) i navenek vyjadřovat takovým způsobem, že to nebude v kontaktu s Pravdou (s Bohem) a dojde k přerušení tohoto spojení s Ním. Takže i ty vnější skutečnosti už nebudou pravdivé. Všechny roviny vaší bytosti se odřízly od Ducha a začalo to ve vaší duši (v mysli). Jestliže duše se odvrátí od Ducha, čili tato duše začne produkovat falešné názory, to vám způsobí, že falešná myšlenka vám nemůže dávat rozkošné nebo pravdivé pocity, ale vzniknou ve vás falešné emoce, které vám způsobí, že už se nebudete prožívat jako duchovní a božská Bytost, ale vytvoříte ze Sebe falešnou bytost nebo-li falešného ducha. A falešný duch začne vyzařovat navenek nepravdivě. Čili dochází k odpojení na všech úrovních od Ducha (a začalo to v duši). Tento falešný duch je v rozporu s tímto Duchem v jednom: Tento Duch má tři aspekty: Láska, Moudrost, Vůle. Kdežto falešný duch je přesně opačný: Je to neLáska, je to lež. A tento falešný duch tím, že se začne vyjadřovat navenek falešným způsobem, čili jinými slovy: v přesném opaku s Duchem, nepravdivě a nelaskavě, čili v podstatě tento falešný duch všechno převrátí, protože Bůh je Láska a dávání, jak jsme si řekli na začátku, takže tento falešný duch začne všechno převracet v sobectví a v sebelásku a nakonec ten největší podvod, co ten falešný duch udělá, že místo toho, aby

největší obdiv byl k tomuto nejvnitřnějšímu (k Duchu), tak se snaží vytvořit představu, že největší obdiv máme mít k tomu nejvíc zevnímu, k vnějšku. A jestliže Duch je to nejjemnější, tak tento falešný duch začne všechno dělat čím dál hrubější a hrubější, protože neláska a sobectví je hrubost, hrubé vibrace. Tato falešná individualita nakonec způsobí, že to vyzařování už není Duchovní podstaty, není čisté, ale je čím dál tvrdší a tvrdší, brutálnější, až nakonec to, co ze sebe tento falešný duch vyzařuje, z toho vznikne hmota, jak ji známe. Tento falešný duch svým vnějším vyzařováním, které je čím dál více zbavováno Lásky a čím dál více zbavováno Moudrosti, je to jenom sobectví, sebeláska, tak tyto energie, které z tohoto falešného ducha vyzařují, jsou čím dál hrubší podstaty, až nakonec to zhrubne natolik, až se ve stvoření objeví hmota. Původně taková hmota vůbec neexistovala. Tuto hmotu stvořil až tento falešný duch. A tento falešný duch se zpočátku jmenoval Lucifer a dnes se jmenuje satan.

Vzpomínáte si, jak jsem měli symbol (Boha), tak jsem říkal, že tento střední kruh (uvnitř), který se dotýká přímo toho trojúhelníku, to je ta prapůvodní, největší Idea (Kristus). A že tento Kristus potom začne ze Sebe vyčleňovat jednotlivé částčky. My jsme ten sluneční paprsek, kdežto Kristus je celý ten kotouč. Proto jsem nakreslil jedno větší kolečko (vnitřní menší kruh) a jedno menší kolečko (nejmenší kruh u středu). Kristus je ten menší kruh, my jsme ten nejmenší kruh (my jsme část Krista). A když se bavíme o tom falešném duchu, který je příčinou toho, že vůbec vznikla hmota, tak abych vám to přiblížil, on byl jen nepatrně menší, než samotný Kristus. Čili Lucifer byl totiž ten první vyzářený Duch z toho Slova, které bylo na počátku. To byl první Duch, která vzešel z Boha. A tento první Duch, byl skoro stejně tak velký jako ten Zdroj, který ho vyzářil. Čili Lucifer zpočátku spolupracoval s Bohem a vytvářeli spolu fantastické věci. A protože Lucifer byl skoro tak velký jako ten samotný Kotouč, tak v něm vznikla nějaká falešná myšlenka, která neodpovídala Pravdě. On nechtěl připustit, že když je skoro stejně tak velký, jako ta prapůvodní Idea, on si myslel, že když je tak velký, že přece nepotřebuje tuto prapůvodní Ideu. On nechtěl připustit, že je zde pořád Něco, co ho o kousek překonává, takže v něm vznikla nějaká falešná myšlenka a začal se postupně ve své duši odvracet od této ústřední Ideje, tím pádem nastal ten proces, který jsem vám již říkal, začaly v něm vznikat falešné emoce, ztratil svoji Duchovní totožnost, začal se navenek projevovat nesprávným způsobem, až nakonec toto vnější vyzařování Lucifera (kdy udělal sám ze sebe satana) a nakonec byl příčinou toho, že to jeho vnější vyzařování se stalo hmotou. Tady vidíte jednu zásadní věc: To, co vidíte kolem sebe jako hmotu, to je ta největší nepravda, to největší sobectví, jaké existuje, protože to je produkt satana.

Jestliže jednou tato hmota vznikne, tak jsme si řekli, že to vnější vyzařování vchází do duše (do vaší mysli). Takže jestli to vnější vyzařování toho falešného ducha nakonec je falešné a dal vzniknout hmotě, ono působí na duši a snaží se, aby duše čím dál více taky zhrubla, zhmotněla, nakonec se začnou čím dál více zhmotňovat (a hrubnout) vaše emoce , ten duch se sám stane hrubším, atd... A

kdyby Luciferovi (a satanovi) nebylo zabráněno, tak by ten proces tvrdnutí a hrubnutí pokračoval dál a dál. Před 2000 lety ale tomu bylo zabráněno. Inkarnací Ježíše Krista na tuto planetu tento proces čím dál postupnějšího zhmotňování byl zastaven, protože Lucifer (a satan) by v tom samozřejmě stále pokračoval dál. Výsledkem je, že tento duch lži, nepravdy a zla se navenek projevuje hmotou a tím pádem i hmotným tělem, které nejvíce vyjadřuje lež a sebelásku. Hmotný vesmír a hlavně tato země a hmotné tělo z této země nejvíce popírá Ducha a Boha. Žádné jiné tělo ve vesmíru nepopírá bytosti Ducha tak, jako hmotné tělo, které máte na Sobě. Protože je to produkt snah satana. Jestliže principem Ducha je dávání, vyzařování Lásky, tak jak působí vaše tělo? Všechno se snaží strhávat k sobě. Přesně naopak. Vy, abyste přežili, potřebujete neustále někde spát, do krku něco dávat, prostě pořád musíte něco okrádat. Někomu musíte brát, abyste mohli přežít. Tak je budováno toto tělo. Čili toto tělo se snaží jenom brát a všechno strhávat k sobě a na sebe. Toto tělo je přesný opak Ducha. Duch chce jenom dávat, nechce nic přijímat, chce jenom dávat.

Tajemství osoby Ježíše Krista:

Řeknu vám velice důležitý duchovní poznatek:

Ještě cirká před 2000 lety tento nejvyšší tvůrčí Duch byl neosobní a neměl ještě duchovní tělo. Bylo to jenom Světlo (duchovní Světlo). A tento nejvyšší Duch počkal, až duch zla – satan stvoří to nejvíce antiduchovní tělo, což je tělo lidí této planety. Fyzické tělo lidstva této planety je nejvíce antiduchovní tělo v celém vesmíru. Takže právě tento nejvyšší Duch počkal na tento okamžik, až toto nejvíce antiduchovní tělo vzniklo, protože toto fyzické tělo nejvíce potlačuje Pravdu, je nejvíce sobecké, způsobuje největší izolaci (když jste v těle, jste úplně odříznuti od okolí, od ostatních lidí), ale tím, že toto hrubohmotné tělo, které máme na sobě, tím jsme od sebe úplně odříznuti (málokdo ví, co se odehrává ve vaší mysli, nevíte, jaké emoce probíhají v ostatních, protože to naše tělo nás odřízlo), jsme v maximální separaci vzájemně od sebe, ale tato separace způsobuje, že se stáváme maximálně osobními. Nikdo není tak osobní, jako lidé této planety. V té své odloučenosti a v té vzájemné separaci se stáváme nejvíce osobními (jsme největší „soukromníci“). Oni říkají, Pane Bože, ti běloši, to jsou darebáci, když tam žili ti indiáni, tak oni žili v takovém krásném přirozeném způsobu života, a když tam vnikli běloši, barbaři, tak všechno vystříleli, zničili, ale ti indiáni, oni žili kmenovým vědomím, oni nebyli tak osobní, oni žili v takové pospolitosti, že to „stádo“, ten kmen byl jako jedna bytost, ta osobnost tam byla slabá. Kdežto my ve svém sobectví (evropani) jsme ve své vzájemné odloučenosti, izolaci, jsme maximálně osobní. A co jsem vám říkal, proč potřebuje Duch, aby se spojil se svou duší? Aby tento prapůvodně neosobní Duch se stal osobním. Tím, že Kristus (tento nejvyšší tvůrčí Duch) počkal, až

tady ve vesmíru vznikne nejvíce antiduchovní tělo, které dělá největší separaci, a tím se vytvořily podmínky, aby vznikla co největší osobnost, tak teprve tehdy se tento nejvyšší tvůrčí Duch inkarnoval na tuto planetu a vzal na Sebe tělo této planety. A co se stalo? Protože tato hmota, která je výsledkem nějakých tvůrčích snah ducha falše a zla, automaticky působí na duši a snaží se tuto mysl, tuto duši co nejvíce zdeformovat, aby se zaobírala jenom hmotou a ničím jiným, jestliže se ve svých myšlenkách zaobíráte jenom hmotou, máte jenom emoce, které se zase týkají jenom hmoty, ne Ducha, vy chcete neustále jenom zažívat emoce v kontaktu s hmotou. A tím znovu ještě více utvrzujete svoji falešnou identitu a to vás ještě zase více nutí se navenek nesprávně a falešně projevovat. To znamená, že když ten nejvyšší tvůrčí Duch na sebe vzal toto tělo, tak automaticky tato hmota se snažila deformovat jak jeho duši, tak jeho emoční tělo, tak jeho Duchovní identitu. Kristus se mohl inkarnovat kdekoliv ve fyzickém vesmíru, protože veškerá hmota tohoto vesmíru je produktem satana (výsledkem jeho snah). Ale On se inkarnoval k nám, protože tady toto tělo je nejvíce antiduchovní. Kristus vlastně tady musel podstoupit největší boj, jinde by takový boj nemohl podstoupit, tím, že hmota chtěla zlikvidovat jeho duši, jeho emoce, a jeho Duchovní identitu a taky, aby se navenek projevoval nesprávným způsobem. Ale tím, že Kristus tomu všemu odolal a přemohl toto působení hmoty a působení satana, čili zachoval si čistotu své duše, čistotu svých emocí a naprosto jasně si zachoval svoji Duchovní identitu, nikdy neztratil spojení s Bohem, tím nám všem ukázal, že tohoto ducha nepravdy a jeho produkt – hmotu lze překonat, lze nad tím zvítězit, tím se stal naším příkladem, ale současně nám ukázal, jak to lze učinit! A to je to jednoduché přikázání: Miluj Boha z celého srdce svého, z celé duše své, z celé mysli své a miluj bližního jako sebe sama. V tom je esence Jeho nauky. Tohoto ducha zla překonáte pouze Láskou, ničím jiným. On nám ukázal, že to lze – překonat tuto hmotu a tohoto ducha, který toto způsobil, a současně nám ukázal způsob, jak. A co je důležité, že pobytem v tomto fyzickém těle na této planetě se původně nejvíce neosobní Duch stal nejvíce osobním. Takže, když má ta hmota tu nejvíce negativní vlastnost, že nás nejvíce vzájemně izoluje, separuje, tím dává vzniknout největší osobnosti (být „soukromník“), tak současně toto umožnilo tomu nejvyššímu, nejvíce neosobnímu Duchu, že se tady stal (tím, že přijal tělo této planety) nejvíce osobním, to znamená, že jestliže tento původně neosobní Duch a to je každý, kdo byl původně neosobní, když se duše začíná spojovat s Duchem, tak jsem vám vysvětloval to, že když se Duch stává osobním, tak se začíná vyjadřovat navenek čím dál více osobnějším způsobem. A jestliže nějaký Duch se začíná vyjadřovat navenek čím dál větším osobním způsobem, tak On si vytvoří venkovní duchovní tělo. A to je ten rozdíl. my, jako Duchové jako božské Bytosti si máme vytvořit venkovní tělo, ale ne hmotné tělo. Kdežto satan si vytvořil venkovní tělo hmotné, proto jsem vám říkal, vnímejte zemi dvěma způsoby: země je jednak hmota, ale Bůh (Duch) si chce vytvořit vnější obal, ale duchovní podstaty. Protože co může Duch ze Sebe vyzařovat? Jedině duchovní

Energie. Takže On si chce vytvořit vnější obal, ale duchovní podstaty. Ale protože zezáчатку ten Duch byl neosobní, takže vyzařoval jenom Světlo, teprve tehdy, když došlo k tomu, že duše (na základě těch rozkošných emocí zatoužila po Duchu) se s Duchem spojí, tak duše se stává Božskou, Duch se stává jakoby duševní, čili osobnější, začne se navenek vyjadřovat čím dál duchovně osobnější Energií, až nakonec výsledkem bude vznik vnějšího duchovního těla. Už chápete, co to je oslavené tělo Ježíše Krista, které vstalo z hrobu? To už nebylo tělo z této hrubé hmoty, Kristus tím ukřižováním, tím, že podstoupil i fyzickou smrt, aby splnil vůli Boha, (čeho se nejvíce bojíme? o svoji hmotu, o svoje fyzické tělo) a jestliže Kristus byl schopen přinést i tuto nejvyšší oběť, tak v podstatě satanovi dal tu největší facku, jakou mu mohl dát, protože o co jde vlastně satanovi? Abyste se nejvíce báli o hmotu a hlavně o svoje hmotné tělo. Takže tím, že Kristus tohle podstoupil, dal největší facku satanovi (Vezmi si to svoje lejno! Hmota tohoto světa je tvé dílo, ne Mé!) Ale tím došlo k tomu, že Kristus toto hrubohmotné fyzické tělo proměnil na vnější tělo, ale duchovní podstaty. Uvědomte si – mentální tělo, emoční tělo, vnější tělo taky, ale duchovní podstaty. Hmota není pravý vnějšek. Hmota, tak, jak ji známe dneska, to je výsledek zvráceného vnějšího působení satana.

Pobytem v tomto fyzickém těle na této planetě se původně nejvíce neosobní Duch stal nejvíce osobním, což způsobilo, že tento nejvyšší Duch si mohl vytvořit nejsilnější a nejvyvinutější vnější duchovní tělo, jaké bylo kdy myslitelné. Tak vyvinuté vnější duchovní tělo Mu nemohla nabídnout jiná planeta ani jiné Slunce ve fyzickém vesmíru, než naše země, proto přišel tady. A v tomto duchovním těle se může a bude zjevovat navěky věků nejenom nám, těmto obyvatelům, ale obyvatelům celého světa. Je to vnější tělo duchovní podstaty, takže v tomto těle se může objevovat jak ve světě duše, tak v astrálním světě (emočním), ve všech rovinách se může takto objevovat Kristus ve svém duchovním těle. A my jako bytosti (duše) inkarnované na této planetě, máme následovat Jeho příkladu, abychom v celém stvoření byli společně s Ním nejvýraznější duchovní Bytosti, protože nikde jinde si nemůžeme vypěstovat tak vyvinuté duchovní tělo, jako zde, na této planetě. Proto taky Kristus vždycky říkal: Moje děti (lidé této planety) budou se Mnou působit v celém přenekonečném stvoření.

Kristus také vždycky říkal: Svými vnějšími skutky, které provádíte zde na zemi, si budujete své duchovní tělo. Čili bytosti, které zde dělají skutky milosrdenství a skutky Dobra, v duchovním světě jsou nádherné bytosti.“
